

PSALMEN

19

God openbaart Zich door de hemel en door
Zijn Woord.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/psalmen/19

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Gods openbaring in natuur en Schrift	4 min	4
2	Benamingen en waarde van de Schrift	1 min	6
3	Christus als hoogste openbaring en zon	4 min	7
4	De hemelen verkondigen Gods heerlijkheid	3 min	10
5	De woordloze boodschap van de sterren	2 min	11
6	Het evangelie in de sterren	4 min	13
7	De twaalf sterrenbeelden als tekenen	3 min	15
8	Abraham, de sterren en het beloofde Zaad	2 min	17
9	Sterrennamen in verschillende culturen	4 min	18
10	Een jaarlijkse boodschap voor alle volken	3 min	20
11	Astrologie als satanische vervalsing	2 min	21
12	Van de maagd tot de leeuw	3 min	22
13	Strijd en Christus' twee naturen	2 min	23
14	Getuigenissen van het evangelie in de sterren	3 min	24

15	De zon als Bruidegom in haar tent	2 min	26
16	Christus als licht dat alles onthult	3 min	27
17	De Schrift verandert en verlicht	3 min	29
18	Het Woord is kostbaarder dan goud	3 min	31
19	Het Woord onthult verborgen zonden	2 min	32
20	Bewaring voor zonde en een rein hart	2 min	34
	Om verder te lezen		35

1

Gods openbaring in natuur en Schrift

Ik wil graag dat we Psalm 19 opslaan. Hoewel dit nog maar onze tweede les over de Psalmen is en we de eerste achttien hoofdstukken nog niet hebben behandeld, springen we van Psalm 1 naar deze psalm, omdat ze allebei over het Woord van God spreken. Er is nog een of misschien zijn er nog twee psalmen van dit soort die we zullen bestuderen voordat we verdergaan. Omdat de eerste psalm over dit onderwerp ging, zouden we dit als een van de belangrijkste thema's kunnen beschouwen. Of in elk geval is waardering voor het Woord van God een van de fundamentele zaken waarvoor aan het begin een grondslag moet worden gelegd.

In Psalm 19 worden de twee voornaamste manieren besproken waarop God Zichzelf aan mensen openbaart. De ene is door de natuur en de andere door de Schriften. Er wordt meer over de Schriften gezegd dan over de natuur, maar in Psalm 19 worden beide enigszins besproken. De eerste zes verzen gaan erover hoe God Zichzelf in de natuur bekendgemaakt heeft. Dan gaan de verzen 7 tot en met 14, vooral tot en met vers 11, maar met andere woorden ook de rest van de psalm, over het Woord van God.

We kunnen zien dat God Zichzelf door de natuur aan alle mensen bekendgemaakt heeft. Paulus zei dat in Romeinen, hoofdstuk 1. Romeinen 1:18 en de verzen daarna vormen een gedeelte waarin Paulus zei dat de ongelovigen, de heidenen die het Evangelie nooit hebben gehoord, niettemin niet te verontschuldigen zijn. Als ze

atheïsten zijn, hebben ze ervoor gekozen atheïsten te zijn, want God heeft hun de gelegenheid gegeven Hem te kennen. Volgens Paulus heeft God hun de schepping gegeven als de manier om Hem te kennen.

Want de dingen van Hem die onzichtbaar zijn, worden sinds de schepping van de wereld uit Zijn werken gekend en doorzien, namelijk én Zijn eeuwige kracht én Zijn Goddelijkheid, zodat zij niet te verontschuldigen zijn.

ROMEINEN 1:20

Dat is wat de psalmist ons vertelt.

Het is zelfs waarschijnlijk dat Paulus deze psalm in gedachten had en erop voortbouwde als basis toen hij die uitspraken in Romeinen deed. We weten zeker dat hij op een ander punt in het boek Romeinen daadwerkelijk uit deze psalm citeerde. In Romeinen, hoofdstuk 10, citeerde hij eruit, dus Paulus kende deze psalm. Er staat natuurlijk wel dat mensen de heerlijkheid van God kunnen zien wanneer ze naar de hemel en naar de dingen kijken die Hij gemaakt heeft.

Dit betekent niet dat we vanuit de schepping alles over God kunnen weten. We kunnen vanuit de schepping slechts enkele dingen over God weten. Maar we kunnen genoeg weten om te beseffen dat er een grote en zeer wijze God is aan Wie we uiteindelijk rekenschap moeten afleggen en naar Wie we ijverig moeten zoeken om Hem te vinden, zelfs als we geen andere openbaring van God hadden dan de schepping. Als we Hem beginnen te zoeken, heeft Hij voorzien in een andere manier waarop we Hem volmaakter kunnen kennen.

Uit de natuur kan alleen algemene kennis van Zijn bestaan worden verkregen, en misschien kennis van enkele van Zijn eigenschappen. Maar de specifiekere en volmaktere manier waarop Hij Zichzelf geopenbaard heeft, is door Zijn Woord. In vers 7 vindt een overgang plaats. Terwijl de eerste zes verzen erover gaan dat God zichtbaar wordt in Zijn schepping, gaat vers 7 over van het natuurlijke naar het geestelijke. God heeft in de natuur een getuigenis van Zijn bestaan. Hij heeft ook een geestelijk getuigenis aangaande Zichzelf in Zijn geschreven Woord, de Schriften.

2

Benamingen en waarde van de Schrift

Omwille van poëtische afwisseling worden de Schriften met verschillende termen aangeduid. De eerste term die we in vers 7 aantreffen, is:

De wet van de HEERE is volmaakt, zij bekeert de ziel;
de getuigenis van de HEERE is betrouwbaar, zij geeft de
eenvoudige wijsheid.

PSALMEN 19:8

Later in hetzelfde vers wordt verwezen naar het getuigenis van de Heere. In vers 8 lezen we:

De bevelen van de HEERE zijn recht, zij verblijden het hart; het
gebod van de HEERE is zuiver, het verlicht de ogen.

PSALMEN 19:9

Dat betekent de regels en wetten. In vers 8 wordt ook verwezen naar:

het gebod van de Heer. In vers 9 lezen we over:

De vreze des HEEREN is rein, zij houdt voor eeuwig stand; de
bepalingen van de HEERE zijn waarachtig, met elkaar zijn
zij rechtvaardig.

PSALMEN 19:10

Dat betekent niet dat Hij een oordeel zendt. Het betekent de verordeningen vanaf Zijn troon, de verordeningen van de Rechter: Zijn oordelen, of Zijn beslissingen, Zijn rechterlijke beslissingen, die met andere woorden in de Schrift zijn vastgelegd.

Over die dingen staat in vers 10 dat ze begerenswaardiger zijn dan goud. Dat wil zeggen: deze dingen, de Schriften, zijn begerenswaardiger dan goud. Iemand kan goud hebben en God nooit kennen. Iemand die God door de Schriften kent en geen goud heeft, verkeert in een betere positie dan de man die goud heeft en God niet kent.

3

Christus als hoogste openbaring en zon

We zullen deze psalm lezen en we zullen met de eerste zes verzen beginnen. We zullen die bespreken, omdat ze het eerste gedeelte vormen. Maar in zekere zin zijn de hemel en de schepping het Woord van God. Ze zijn natuurlijk niet duidelijk op schrift gesteld, maar ze zijn een openbaring. Ze zijn een bekendmaking van Hemzelf, van Zijn gedachten en Zijn geest, hoe vaag ook. Zowel de natuur als de Schriften getuigen van Zijn bestaan.

De eerste zes verzen luiden:

De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen. Dag op dag spreekt overvloedig, nacht op nacht geeft kennis door. Geen spreken is er, geen woorden zijn er, hun stem wordt niet gehoord. Hun richtlijn gaat uit over heel de aarde, hun boodschap tot aan het einde van de wereld. Hij heeft daar een tent opgezet voor de zon. En die is als een bruidegom, die zijn slaapkamer uit gaat; hij is vrolijk als een held om snel het pad te lopen. Aan het ene einde van de hemel is zijn opgang, zijn omloop is tot het andere einde; niets is verborgen voor zijn gloed.

PSALMEN 19:2-7

De hoogste openbaring van God is natuurlijk niet de natuur en ook niet de Schriften, maar Jezus Christus Zelf, het vleesgeworden Woord. We kunnen het Woord lezen en veel over God leren, maar we kunnen veel meer leren door Jezus te kennen, Die het

Woord in eigen persoon is. Hebreeën 1 vertelt ons dat alle manieren waarop God in vroeger tijden sprak, ondergeschikt zijn aan de manier waarop Hij nu door Zijn Zoon tot ons heeft gesproken. Jezus is dus werkelijk de hoogste openbaring van God.

Het is interessant dat de psalmist hier duidelijk maakt dat er in de natuur op zijn minst al naar Jezus, of de Messias, wordt verwezen. De verwijzingen naar de sterke man die zich verheugt om een wedloop te lopen en naar een bruidegom die uit zijn kamer komt, verwijzen duidelijk naar Christus Zelf, als we de taal van het Nieuwe Testament begrijpen. Dat hij zegt dat de zon aan de hemel zo is, bevestigt alleen maar wat veel andere Schriftgedeelten aanduiden wanneer ze de zon voorstellen als een beeld of voorafbeelding van Christus. De zon in ons zonnestelsel is immers de bron van licht en leven voor deze planeet.

De Schrift zegt in Johannes 1 over Jezus:

In het Woord was het leven en het leven was het licht van de mensen.

JOHANNES 1:4

Tijdens Zijn leven zei Jezus:

Zolang Ik in de wereld ben, ben Ik het Licht der wereld.

JOHANNES 9:5

Maar Hij zei:

Ik moet de werken doen van Hem Die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; er komt een nacht waarin niemand kan werken.

JOHANNES 9:4

waarmee Hij aangaf dat Zijn aanwezigheid als een tijd van daglicht was.

In de verwijzing naar Zijn komst in Maleachi 4 staat:

Maar voor u die Mijn Naam vreest, zal de Zon der gerechtigheid opgaan en onder Zijn vleugels zal genezing zijn; en u zult naar buiten gaan en dartelen als kalveren uit de stal.

MALEACHI 4:2

Bij de komst van Christus wordt gesproken over de ‘Zon der gerechtigheid’ die opgaat. De spreker wijst erop dat daarvoor in zijn Engelse Bijbel ‘Sun of righteousness’ staat, met hetzelfde woord als voor de zon in het zonnestelsel. Toen Johannes de Doper geboren werd, profeteerde zijn vader Zacharias:

door de innige gevoelens van barmhartigheid van onze God, waarmee de Opgang uit de hoogte naar ons omgezien heeft,

LUKAS 1:78

Daarmee werd bedoeld op de komst van de Messias.

De zon in het zonnestelsel wordt dus soms gezien als een symbool van Christus, omdat hij in veel opzichten op Hem lijkt. Hij brengt licht en leven aan allen. Hij is het middelpunt waaromheen alle andere dingen draaien. We weten dat de zon niet het middelpunt van het heelal is. Maar wat onze wereld betreft, draaien de aarde en alle planeten van ons zonnestelsel om de zon. Daarom is het de aantrekkingskracht van de zon die ons allemaal op onze juiste plaats houdt. Wat ons zonnestelsel betreft, vinden alle dingen hun onderlinge verhouding doordat ze op de juiste manier tot de zon in verhouding staan en eromheen draaien. Dit geldt natuurlijk ook voor ons leven met Christus.

4

De hemelen verkondigen Gods heerlijkheid

We zullen dus zien dat het getuigenis dat de hemelen verkondigen, iets met Jezus te maken heeft. David lijkt daarop te zinspelen. Eerst zegt hij in deze psalm:

De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen. Dag op dag spreekt overvloedig, nacht op nacht geeft kennis door. Geen spreken is er, geen woorden zijn er, hun stem wordt niet gehoord. Hun richtlijn gaat uit over heel de aarde, hun boodschap tot aan het einde van de wereld. Hij heeft daar een tent opgezet voor de zon. En die is als een bruidegom, die zijn slaapkamer uit gaat; hij is vrolijk als een held om snel het pad te lopen. Aan het ene einde van de hemel is zijn opgang, zijn omloop is tot het andere einde; niets is verborgen voor zijn gloed.

PSALMEN 19:2-7

Wanneer hij over de hemelen spreekt, bedoelt hij niet de onstoffelijke hemel of het geestelijke rijk waar Gods troon is, waar de engelen zijn en waar de geesten van de overledenen zijn. Hij heeft het niet over die hemel, want de term hemelen wordt in de Schrift op drie manieren gebruikt.

Soms betekent hij dat onstoffelijke rijk waar de geestelijke wezens zijn, het geestelijke rijk. Dat is één gebruik van de term hemel in de Schrift. Een ander gebruik van de term hemel is de dampkring van de aarde. In Genesis 1 staat dat God de vogels maakte die in de hemelen rondvlogen. Daarmee wordt natuurlijk de dampkring bedoeld, de lucht. Maar er is nog een ander gebruik, en dat treffen we hier aan: het heelal, de hemelen.

In het begin schiep God de hemel en de aarde.

GENESIS 1:1

De spreker gaat hier uit van de Engelse formulering ‘the heavens and the earth’. Daarmee bedoelt hij het heelal, met daarin de aarde.

Hier staat:

de hemel verkondigt Gods glorie en het hemelgewelf laat zien wat Hij heeft gemaakt.

In Genesis 1 lezen we dat het uitspansel de plaats was waar God de sterren neerzette. Ook dit is een verwijzing naar het heelal, hoewel de term uitspansel ook een tweede betekenis had die naar onze dampkring verwees. In dit geval gaat het over de sterrenhemel. Die dingen getuigen van de heerlijkheid van God.

Ze tonen het werk van Zijn handen. Alleen dit vers zou ons al vertellen dat we, enkel door naar de hemelen te kijken, zouden weten dat God ze ontworpen had. Er is orde, er is complexiteit, er is schoonheid, er is uitgestrektheid. We zouden kunnen zien dat de Schepper van deze dingen wel zeer groot, zeer verheven, zeer sterk, zeer wijs en zeer ordelijk moet zijn. We zouden doelgerichtheid in het heelal kunnen zien, want een ontwerp duidt er altijd op dat er een doel is. Je ontwerpt iets niet zo ingewikkeld als je er geen doel mee hebt. Dus alleen al door naar het heelal en het zonnestelsel te kijken, zouden we daar steeds meer uit kunnen afleiden naarmate we er meer over leren: dat er een ordelijke, alwijze, almachtige en doelgerichte God is. Dat zijn bepaalde aspecten van Zijn heerlijkheid die in het heelal zichtbaar zijn.

5

De woordloze boodschap van de sterren

Maar dan gaat hij verder en wordt hij specifiek. Er staat:

Dag na dag klinkt hun boodschap en nacht na nacht dragen ze kennis over.

Dat betekent natuurlijk dat het overdag is alsof de hemelen tot de mens spreken. Dag na dag laten ze woorden horen. Ze zeggen iets tegen de mens. Elke nacht, vooral wanneer de sterren zichtbaar zijn, wordt er kennis aan de mens gegeven, of anders vertaald: wordt kennis getoond.

Hij zegt dus in wezen dat er kennis van God is en dat er vanuit de hemelen een boodschap tot de mens wordt gesproken, dag na dag en nacht na nacht. Hij zegt dat die boodschap alle talen bereikt. Daarbij volgt hij de Engelse vertaling, die hier weergeeft dat er geen taal is waarin hun stem niet wordt gehoord. De HSV formuleert het vers anders. In vers 3 staat:

Geen spreken is er, geen woorden zijn er, hun stem wordt niet gehoord.

PSALMEN 19:4

Want het is geen gesproken woord in enige taal. Het is een beeldboodschap. Beelden kunnen door alle talen en alle culturen worden begrepen. Er staat:

Hun richtlijn gaat uit over heel de aarde, hun boodschap tot aan het einde van de wereld. Hij heeft daar een tent opgezet voor de zon.

PSALMEN 19:5

‘Hun’ verwijst naar hen. Wie zijn zij? De sterren. Hij heeft het hier over de sterren, en dat blijkt heel duidelijk naarmate de passage verdergaat. Hij heeft het over de sterren en de sterrenbeelden aan de hemel. Hij zegt over de sterren dat ze elke dag en elke nacht woorden uiten en kennis tonen aan de mensen op aarde. Dat is kennis over God.

Hoe specifiek die kennis is, weten we op dit punt in de psalm niet zeker. We zijn nog niet ver genoeg gekomen om precies te weten hoe specifiek die kennis is. Zegt hij alleen maar dat telkens wanneer iemand naar de sterren kijkt, het geloof dat er een God is wordt versterkt? Hoe meer ik ervan zie, hoe sterker voor mij wordt bevestigd dat er wel een God moet zijn. Als hij alleen dat zegt, zouden we zien dat het waar is. Maar is hij specifiek? Zegt hij dat deze sterren een specifieke boodschap overbrengen? Dat mensen, wanneer ze die elke dag overdenken, steeds meer kennis van God kunnen ontvangen en steeds dieper kunnen doordringen in de kennis van bepaalde dingen? Ik geloof van wel.

6

Het evangelie in de sterren

Hij zegt over de boodschap in de sterren dat er geen taal op aarde is en geen deel van de aarde dat dit beeld niet heeft gezien en deze boodschap niet heeft gehoord. Laat me je vertellen waarom ik geloof dat hij het over een specifieke boodschap heeft. Als je naar Romeinen hoofdstuk 10 gaat, zien we dat Paulus dit vers aanhaalt.

In Romeinen 10:16-18 staat:

Maar zij zijn niet allen het Evangelie gehoorzaam geweest. Jesaja zegt namelijk: Heere, wie heeft onze prediking geloofd? Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God. Maar ik zeg: Hebben zij het dan echt niet gehoord? Zeker wel: Hun geluid is over heel de aarde uitgegaan, en hun woorden tot de einden van de wereld.

ROMEINEN 10:16-18

Dan zegt hij:

Ja, zeker.

De volgende zin is een citaat uit Psalm 19:

Hun richtlijn gaat uit over heel de aarde, hun boodschap tot aan het einde van de wereld. Hij heeft daar een tent opgezet voor de zon.

PSALMEN 19:5

Paulus citeert hier niet de Hebreeuwse formulering die aan de HSV ten grondslag ligt, maar de Griekse Septuaginta. Die spreekt, zoals de Engelse Bijbel van de spreker, over hun 'geluid' en 'woorden'. Het citaat komt wel uit Psalm 19.

Wie zijn zij in Psalm 19? Het zijn de sterren die woorden uiten en dag na dag kennis geven aan alle talen en alle plaatsen onder de hemel. Wat zegt hij hier? In vers 16 zegt hij in wezen:

Niet iedereen heeft naar het evangelie geluisterd.

Dan haalt hij Jesaja aan om te bewijzen dat niet iedereen het Evangelie heeft gehoorzaamd. Vervolgens zegt hij in vers 17:

Geloof ontstaat door te luisteren, en luisteren doe je naar het woord van God.

Dat wil zeggen: je kunt geen geloof in het Evangelie hebben voordat je het hebt gehoord, en je kunt het niet horen voordat God het spreekt. Tenzij God een woord spreekt, kun je Hem niet horen. En tenzij je Hem hoort, kun je Hem niet geloven.

Dan zegt hij:

Maar ik zeg: Hebben zij het dan echt niet gehoord? Zeker wel:
Hun geluid is over heel de aarde uitgegaan, en hun woorden tot
de einden van de wereld.

ROMEINEN 10:18

Hij zegt:

Ja, ze hebben het gehoord.

Hij heeft het in wezen over mensen die het Evangelie niet door een menselijke boodschapper hebben horen prediken. Maar hij zegt:

Hebben ze het dan niet gehoord?

Als hij het had over mensen die het via een menselijke boodschapper hadden gehoord, had hij kunnen zeggen:

Ja, ze hebben het gehoord, omdat wij het hun hebben verkondigd.

Maar hij probeert de bewering dat ze het hebben gehoord niet te onderbouwen door te zeggen dat wij tot hen hebben gepredikt. Hij onderbouwt die door te zeggen dat er geen taal onder de hemel is die de boodschap niet heeft gehoord die de sterren aan de hemel verkondigen.

Paulus suggereert dus dat er een heel specifieke boodschap is die alle mensen onder de hemel hebben kunnen horen. Of ze die werkelijk hebben gehoord of niet, is een andere vraag, maar ze hadden die uit de sterren kunnen afleiden. Wat is die boodschap? Ik geloof dat het de boodschap van het Evangelie is. Ik geloof dat de sterren werkelijk het Evangelie prediken. Daarom gaat hij vervolgens bespreken hoe de zon een rol speelt in deze boodschap: de zon die voortsnelts als een bruidegom en als een sterke man die klaarstaat om een wedloop te lopen.

7

De twaalf sterrenbeelden als tekenen

Laat me je enkele andere Schriftgedeelten laten zien om het beeld compleet te maken. Ga naar Genesis hoofdstuk 1, waar het scheppingsverhaal wordt gegeven. Daar wordt de schepping van de sterren voor het eerst genoemd. Genesis 1:14:

En God zei: Laten er lichten zijn aan het hemelgewelf om scheiding te maken tussen de dag en de nacht; en laten zij zijn tot tekenen, en tot aanduiding van vaste tijden en van dagen en jaren!

GENESIS 1:14

Iets verderop, in vers 16, wordt specifiek vermeld wat die lichten waren. Er staat dat Hij een groot licht maakte om over de dag te heersen, en dat was de zon; een kleiner licht om over de nacht te heersen, en dat was de maan; en Hij maakte ook de sterren. Hij maakte deze lichten — de zon, de maan en de sterren — om licht te geven op de aarde, om tot tekenen te zijn en om seizoenen, dagen en jaren af te bakenen.

Maar wat betekent het om tot tekenen te zijn? In welk opzicht zijn de sterren een teken? We lazen Job, en in Job zegt God:

Kunt u de Mazzarot tevoorschijn laten komen op zijn tijd, en kunt u de Wagen met zijn kinderen leiden?

JOB 38:32

Herinner je je die uitspraak? De spreker legt het woord ‘Mazzaroth’ uit als een verwijzing naar de twaalf tekens. Volgens hem wordt dat ook vermeld in de kanttekening van de Engelse Bijbel die hij gebruikt. De geciteerde HSV zelf geeft alleen ‘de Mazzarot’ weer. Het staat in hoofdstuk 38 van Job, Job 38:32. Er staat:

Kun jij de twaalf tekens op het juiste moment tevoorschijn laten komen, of de sterrenbeelden, of kun jij ze leiden? Wat zegt Hij daar? Er zijn twaalf tekenen die God aan de hemel heeft geplaatst. Toen Hij de sterren maakte, maakte Hij ze tot tekenen. Job 38:32 zegt dat Hij twaalf van deze tekenen aan de hemel heeft geplaatst. Psalm 19 vertelt ons dat ze kennis verkondigen. Deze twaalf tekenen dragen informatie over. Paulus vertelt ons in Romeinen 10, door wat hij in Romeinen 10:18 aanhaalt, dat de informatie die ze overbrengen het Evangelie is. Wanneer we deze Schriftgedeelten bij elkaar nemen — of in elk geval impliceert Paulus dat het om het Evangelie gaat — komen we tot de voorlopige conclusie dat de twaalf tekenen die gewoonlijk de dierenriem worden genoemd, mogelijk een evangelieboodschap bevatten.

God maakte ze tot tekenen. Hij zei dat het er twaalf waren. Hij zei dat ze woorden uiten en kennis bekendmaken. Paulus geeft aan dat het feit dat ze dit doen, betekent dat iedereen het heeft gehoord, dat alle mensen op aarde en iedere taalgroep het hebben gehoord. Maar op welke manier zou je kunnen zeggen dat deze tekenen het Evangelie prediken?

8

Abraham, de sterren en het beloofde Zaad

Het is interessant dat God Abraham in Genesis 15 mee naar buiten nam, onder de hemel. Hij zei:

Toen leidde Hij hem naar buiten en zei: Kijk toch naar de hemel en tel de sterren, als u ze kunt tellen. En Hij zei tegen hem: Zo talrijk zal uw nageslacht zijn.

GENESIS 15:5

De Engelse vertaling die de spreker gebruikt, heeft hier ‘tell the stars’ en vervolgens ‘number them’. Volgens hem staat op beide plaatsen hetzelfde Hebreeuwse werkwoord. In de HSV is dat verband al zichtbaar in ‘tel de sterren, als u ze kunt tellen’. De spreker stelt dat het Hebreeuwse woord hier ook als ‘ontcijferen’ zou kunnen worden opgevat.

Het is denkbaar, al hoeven we dit niet te geloven, en het is een geldige vertaling, dat God tegen Abraham gezegd kan hebben:

Als je de sterren kunt ontcijferen... Met andere woorden: als je de code kunt kraken, hun boodschap kunt begrijpen en ze kunt ontcijferen:

zo talrijk zullen je nakomelingen zijn.

Paulus vertelt ons in Galaten 3:16 dat het zaad niet de Joden zijn, maar dat het zaad Christus is.

Ik weet dat God op een andere plaats inderdaad tegen Abraham zei dat zijn kinderen zo talrijk zouden zijn als de sterren en zo talrijk als het zand aan de zeekust. Het is mogelijk dat Hij dat ook hier zegt, in Genesis 15:5. Het is mogelijk dat Hij zegt:

Je kinderen, je nakomelingen, zullen zo talrijk zijn als de sterren.

Maar het is evenzeer mogelijk dat Hij hier zegt:

Als je de sterren kunt ontcijferen, dan weet je hoe je nakomelingen zullen zijn. Met andere woorden: Christus.

In verband hiermee is het interessant dat Galaten ons vertelt dat God het Evangelie aan Abraham predikte. Hoewel we nergens in Genesis specifiek lezen dat God het Evangelie aan Abraham predikte, vertelt Galaten ons dat wel. Galaten 3:8 zegt:

En de Schrift, die voorzag dat God uit het geloof de heidenen zou rechtvaardigen, verkondigde eertijds aan Abraham het Evangelie: In u zullen al de volken gezegend worden.

GALATEN 3:8

Het is interessant dat er staat dat het Evangelie aan Abraham werd gepredikt in de bewoordingen van de belofte die God deed met betrekking tot hem en zijn zaad. Of dat verwijst naar het moment waarop hij de sterren zag of niet, weten we niet. Ik zou die specifieke conclusie niet al te stellig verdedigen.

9

Sterrennamen in verschillende culturen

Wanneer we al deze dingen bij elkaar nemen, is het interessant dat er twee plaatsen in de Schrift zijn — één in Psalmen en één in Jesaja — waar wordt vermeld dat God alle sterren bij hun naam roept. Jesaja 40:26 is een van die plaatsen. Daar staat:

Sla uw ogen op naar omhoog, en zie Wie deze dingen geschapen heeft; Hij is het Die hun leger voltallig tevoorschijn brengt, ze alle bij name roept door Zijn grote vermogen en Zijn sterke kracht; er ontbreekt er niet één.

JESAJA 40:26

Dat wil zeggen: de dingen in de hoogte waar je naar opkijkt, de sterren.

De psalm is Psalm 147:4. Daar staat:

Hij telt het aantal sterren, Hij noemt ze alle bij hun naam.

PSALMEN 147:4

Tweemaal wordt ons in de Schrift verteld dat God alle sterren bij hun naam roept. Dat betekent dat ze namen hebben.

Eén ding dat mij altijd heeft gefascineerd bij de bestudering van astrologie — en die is satanisch — is dat de astrologie zoals wij die tegenwoordig kennen een satanische vervalsing is van het ware begrip van de sterren. Maar het is interessant dat iedere cultuur onder de hemel, voor zover wij weten, enig besef heeft gehad dat de dierenriem twaalf huizen heeft, of twaalf groepen sterrenbeelden. Zelfs in Job wordt vermeld dat het er twaalf zijn. Deze kennis lijkt te bestaan onder stammen op verschillende continenten die geen contact met elkaar hebben gehad: er zijn twaalf tekens, of twaalf huizen, van de dierenriem. Nogmaals, dit wordt ook in de Schrift bevestigd.

Nog fascinerender is dat ze niet alleen weten dat het er twaalf zijn, maar dat bijna iedere cultuur ze als hetzelfde herkent. Zo wordt één van de huizen herkend als dat van een krab, die wij via de moderne satanische astrologie gewoonlijk kennen als Kreeft. Schorpioen, een schorpioen, is een ander. Een tweeling is weer een ander, in onze cultuur meestal Gemini genoemd. Een maagd is er één van, een leeuw een andere, enzovoort, en ook een waterdrager.

Als je kijkt naar de sterrenkaarten die astrologen gebruiken, kun je zien dat de sterrenbeelden helemaal niet op die dingen lijken. Het is niet alsof het een stippentekening is waarbij je, als je de sterren met elkaar zou verbinden, een leeuw, een krab of iets dergelijks zou zien. In plaats daarvan heb je misschien drie of vier sterren die niet in een duidelijk patroon staan. Toch hebben de astrologen op hun sterrenkaarten een afbeelding getekend, waarin de sterren soms wel en soms zelfs niet zijn opgenomen.

Hoewel deze sterrenbeelden helemaal niet op die dingen lijken, is het fascinerende dat stammen in Zuid-Amerika, Nieuw-Guinea, Australië, Afrika en Azië daar altijd naar boven hebben gekeken en in dat ene sterrenbeeld een krab hebben gezien. In een ander hebben ze een scorpioen gezien en in weer een ander een maagd. Het is gewoon verbazingwekkend. Ze hebben in hun eigen talen misschien hun eigen woorden voor die dingen, maar ze herkennen er hetzelfde in. Dit wijst erop dat deze culturen weliswaar van elkaar verschillen en van elkaar gescheiden zijn, maar toch uit een gemeenschappelijke plaats, een gemeenschappelijke oorsprong, moeten zijn voortgekomen. Dat wordt door de Schrift bevestigd. Ze stammen allemaal van Noach af. Alle stammen op aarde zijn voortgekomen uit Noach en zijn gezin.

Het zou heel logisch zijn om aan te nemen dat Noach wist wat deze sterrenbeelden waren en dat die kennis ongetwijfeld vanaf Adam was doorgegeven. God had deze dingen een naam gegeven. Ze hadden officiële namen die God hun had gegeven. Hij plaatste ze daar als tekenen. Ze droegen informatie over. Hij gaf ze hun specifieke identiteit, benaming en namen. Noach moet deze kennis hebben meegekregen, toen ze door de mensheid heen vanaf Adam werd doorgegeven. Ik neem aan dat God het Adam verteld zou hebben. Alle culturen die nu bestaan, hebben deze kennis behouden. Hoewel ze verschillende talen hebben, herkennen ze nog steeds dezelfde twaalf specifieke tekenen. Dit weerspiegelt natuurlijk hun gemeenschappelijke afkomst van Noach.

10

Een jaarlijkse boodschap voor alle volken

Wat betekent dat? Het betekent dat die tekenen een gemeenschappelijk geheel aan kennis vormen dat alle culturen bezitten. Bij het verkondigen van het Evangelie aan alle volken zijn er taalbarrières die moeilijk te overwinnen zijn. Om specifiek onderwijs over het Evangelie en het Woord van God te geven, moeten die taalbarrières natuurlijk worden doorbroken. Soms kost het veel tijd om een nieuwe taal te leren, het Evangelie te verkondigen en de Schriften te vertalen. Maar ondertussen wordt ons

verteld dat er iets is wat alle taalbarrières overstijgt en waartoe iedere cultuur toegang heeft. Dat is de boodschap die God in de sterren heeft gelegd. Hij heeft die in tekenen uiteengezet. Deze boodschap bestaat uit twaalf stadia.

Als je iets van sterrenkunde weet — wat iets anders is dan astrologie, want sterrenkunde is eenvoudigweg de wetenschap die de hemel bestudeert — dan weet je dat de zon inderdaad door het heelal beweegt. Ons zonnestelsel beweegt met haar mee, want wanneer de zon beweegt, bewegen wij met haar mee. Op verschillende momenten in de loop van het jaar staat ze dichterbij het ene of het andere sterrenbeeld of daarmee in samenstand. In de loop van het jaar doorloopt ze deze cyclus langs twaalf verschillende posities. Op een bepaald moment in het jaar bevindt ze zich in wat men bijvoorbeeld het huis van Schorpioen zou noemen. Daarom zou iemand zeggen: „Ik ben een Schorpioen”, „Ik ben een Kreeft” of „Ik ben een Tweeling.” Het betekent dat je geboren bent in de tijd van het jaar waarin de zon en al onze planeten tijdens hun beweging dicht bij dat specifieke sterrenbeeld stonden of ermee in samenstand waren.

Het punt is dat God, naar ik geloof, in het heelal een boodschap heeft ingebouwd die ieder jaar opnieuw wordt verkondigd. Ieder jaar wordt ze opnieuw verteld. Vanaf de schepping van de wereld tot op de huidige dag heeft God dit verhaal ieder afzonderlijk jaar opnieuw verteld aan degenen die het kunnen ontcijferen. Ik geloof dat oude culturen beter dan wij wisten hoe ze het moesten ontcijferen. Ik geloof dat een groot deel van het vermogen om de boodschap te ontcijferen verloren is gegaan door het tijdperk van het rationalisme en de veronachtzaming van zulke dingen, en ook doordat astrologie, de namaak van satan, is ontstaan. Christenen en godvrezende mensen hebben de hele bestudering van de twaalf huizen grotendeels gemeden vanwege de samenhang daarvan met de astrologie van satan.

11

Astrologie als satanische vervalsing

De astrologie van satan draagt deze boodschap uit: als je onder het huis van Tweeling geboren bent, hebben de sterren van dat sterrenbeeld een bepaalde invloed op je karakter, je leven en je bestemming. Met andere woorden, de astrologie, de namaak

van satan, kent in wezen bepaalde krachten toe aan de sterren, bijna alsof het goden zijn, bijna alsof ze enige zeggenschap over je leven hebben. De Bijbel leert niet dat ze die hebben. De Bijbel leert juist dat ze die niet hebben. Er is maar één God en Hij beheerst je leven. Daarom is de namaak van satan zo verachtelijk, want die kent aan de sterren macht toe die in werkelijkheid aan God toebehoort.

De Bijbel leert niet dat de sterren enige macht bezitten, alleen dat ze een groot schilderij aan de hemel vormen dat God heeft geschilderd. Hij heeft een groot teken neergezet dat de mensen kunnen zien. We moeten niet toelaten dat satans namaakversie ertoe leidt dat we uit het oog verliezen wat de Bijbel over het origineel leert. Job kende de twaalf tekenen en hij wist ongetwijfeld wat ze betekenden. Veel culturen hebben ze gekend. Hoe je ze moet ontcijferen, kan ik je niet precies vertellen, omdat ik niet alle onderdelen ken. Maar het is interessant dat deze sterrenbeelden een cirkel vormen. En omdat een cirkel geen begin of einde heeft, zou je moeten bepalen waar die begint. Als dit een verhaal vertelt, waar ligt dan het begin en waar het einde?

12

Van de maagd tot de leeuw

Er is in onze moderne samenleving een interessant overblijfsel dat teruggaat tot de oude beschaving en waarschijnlijk de oude kennis van het antwoord op die vraag weerspiegelt. Dat is de Sfinx. De Sfinx in Egypte heeft het gezicht van een vrouw en het lichaam van een leeuw. In de Sfinx en de piramiden in Egypte zijn hemelkaarten gevonden die door de oude Egyptenaren zijn getekend. Ook hebben zij dit op hun afbeeldingen weergegeven. Ze beelden een Sfinx af met het gezicht van een vrouw dat naar Virgo is gericht, de Maagd, terwijl de staart van de leeuw naar Leo is gericht, de leeuw. De indruk die je krijgt, is dat het verhaal met de Maagd begint en met de leeuw eindigt. Het gaat de hele cirkel rond en eindigt met de leeuw.

Als dat waar is, hebben we enkele interessante aanwijzingen over de boodschap van de sterren. Alle culturen hebben namelijk erkend dat Virgo een maagd is, hoewel er niets aan de sterren is wat op een maagd lijkt. Het is eenvoudigweg iets wat is overgeleverd. Maar het beginpunt van het verhaal heeft te maken met een maagd. Er is een ster in Virgo met een Hebreeuwse naam die 'een zaad' betekent, en er is nog een ster in dat

sterrenbeeld met een Hebreeuwse naam die 'een tak' betekent. Natuurlijk verwijzen zowel het zaad als de tak naar Christus, en dat zijn enkele van de sterren die in het sterrenbeeld Virgo worden aangetroffen.

Wat Leo betreft, de leeuw: op alle oude sterrenkaarten staat een afbeelding van een leeuw die op een slang springt. Op de sterrenkaart is een lange slang getekend die door verschillende delen van de hele hemel loopt, en zijn kop bevindt zich recht onder de poten van Leo. Leo, de leeuw, stort zich op de kop van de slang, en zo eindigt het verhaal.

Omdat we het Evangelie kennen, kunnen we eenvoudig twee en twee bij elkaar optellen en uitmaken wat dat verhaal is. Het begint met de maagd en eindigt met de leeuw die zich op de kop van de slang stort, vooral omdat Jezus in de Bijbel de Leeuw uit de stam Juda wordt genoemd. Het is interessant dat veel van de beeldspraak die Jakob gebruikte toen hij bij zijn sterven zijn twaalf zonen zegende, in zijn symbolische profetieën ontleend was aan de tekens van de dierenriem. Hij sprak over Juda als een jonge leeuw, en er zijn verwijzingen naar de schorpioen, de tweelingen en andere tekens. Het lijkt erop dat Jakob deze twaalf tekens kende. Hij vond het interessant dat hij twaalf zonen had, en hij gebruikte bij zijn profetieën over zijn twaalf zonen zelfs enkele beelden uit de twaalf tekens.

13

Strijd en Christus' twee naturen

Maar waar het om gaat, is dat bepaalde dingen te zien zijn, hoewel we misschien niet alle stappen van het verhaal van de maagd naar de leeuw via de tekens van de dierenriem kunnen nagaan. Eén daarvan is een terugkerend thema van strijd. Als je ooit de gelegenheid hebt gehad om de sterrenkaarten te bekijken, zie je daarop steeds weer het onderwerp van de strijd tussen goed en kwaad terugkomen. Veel sterrenbeelden tonen zoiets als een centaur die op een draak of een ander soort monster schiet.

In één geval is er een sterke man. Een van de sterrenbeelden stelt een sterke man voor. De Grieken dachten dat het Hercules was, en zijn voet drukt de kop van de Schorpioen plat. Dit soort strijd wordt op alle sterrenkaarten afgebeeld, en ik vat dit overal op als een verwijzing naar de overwinning van Christus op satan. Jezus zei:

Zie, Ik geef u de macht om op slangen en schorpioenen te trappen en de macht over alle kracht van de vijand; en niets zal u schade toebrengen.

LUKAS 10:19

Dus ik geloof dat de boodschap is dat de goddeloze wordt verslagen door het zaad van de maagd, door het kind van de maagd.

Er zijn ook verwijzingen naar een dubbele natuur. In onze bandotheek heb ik twee cassettebandjes over Bijbelse astrologie. Ik neem alle tekens door en probeer eruit te halen wat ik maar aan begrippen uit de Schrift kan vinden, hoewel het niet allemaal even gemakkelijk te volgen is. Maar ook de dubbele natuur van Christus komt erin voor: het feit dat Hij God en mens is.

Eén manier waarop dit lijkt te worden uitgebeeld, is door de aanwezigheid van centauren. Een centaur was een mythisch dier met het lichaam van een paard en de romp en het hoofd van een man. Het paard zou het dierlijke, oftewel de menselijke lichamelijke natuur van Christus, voorstellen. De man zou het goddelijke beeld voorstellen, omdat de mens naar het beeld van God is gemaakt. Jezus had beide naturen, en er zijn nog andere aanwijzingen.

14

Getuigenissen van het evangelie in de sterren

Ik kan ze niet allemaal behandelen, en ze zijn absoluut niet doorslaggevend. Maar een interessant verhaal dat ik las, ging over een man die sprak op een conferentie van evangelischen in de Church of the Open Door in Los Angeles. Daar was J. Vernon

McGee vroeger voorganger, een van de meest conservatieve Bijbelgeleerden die er waren. Dit was een profetieconferentie, en een zekere man sprak over precies dit onderwerp: de tekens van de dierenriem en de boodschap van het Evangelie.

Hij hield zijn toespraak, en daarna kwam er een vrouw naar hem toe die zei: ‘Ik weet dat wat je zegt waar is, want ik ben jarenlang zendeling in Japan geweest. Ik ging naar een bepaalde stam in het achterland van Japan, waar nog nooit een zendeling was geweest. Ik trof daar een stam aan die ik evangeliseerde. Toen ik hun het Evangelie begon te vertellen, stond een oude vrouw uit deze stam op en begon te zeggen: “Dat is het! Dat is het! Dat is het!” Ik zei: “Waar heb je het over?” De oude vrouw zei: “Ik heb deze boodschap eerder gehoord. Ik heb haar in de sterren gezien, en ik heb mijn volk dit hele verhaal dat jij ons vertelt al vaak verteld. We wisten dus van deze Zaligmaker over Wie je spreekt, maar tot nu toe kenden we alleen Zijn Naam niet.”’

Op grond van de Schriften die we hebben genoemd en enkele van die andere punten die ik naar voren heb gebracht, ben ik ervan overtuigd — en het is beslist niet iets wat alle christenen moeten geloven, volgen of interessant moeten gaan vinden — dat David, toen hij zei:

De hemel vertelt Gods eer, het gewelf verkondigt het werk van Zijn handen. Dag op dag spreekt overvloedig, nacht op nacht geeft kennis door. Geen spreken is er, geen woorden zijn er, hun stem wordt niet gehoord. Hun richtlijn gaat uit over heel de aarde, hun boodschap tot aan het einde van de wereld. Hij heeft daar een tent opgezet voor de zon. En die is als een bruidegom, die zijn slaapkamer uit gaat; hij is vrolijk als een held om snel het pad te lopen. Aan het ene einde van de hemel is zijn opgang, zijn omloop is tot het andere einde; niets is verborgen voor zijn gloed.

PSALMEN 19:2-7

en dat de sterren dag na dag kennis bekendmaken en woorden uitspreken, en dat er geen taal is waarin deze boodschap niet klinkt, niet zomaar wat stond te beweren. Hij zei iets heel specifiek.

Wanneer Paulus zegt:

Hebben ze het dan niet gehoord?

zegt hij:

Ja, ze hebben het gehoord, en hij citeert uit Psalm 19. In heel reële zin lees je, als je de sterren kunt ontcijferen:

Zo talrijk zullen je nakomelingen zijn, of: ‘Zo zal Christus zijn.’ Het is een afbeelding van Christus, geschilderd aan de hemel. Toen God helemaal in het begin de hemellichten maakte, bestemde Hij die tot tekens en om de seizoenen aan te geven. Dit zegt natuurlijk iets heel anders dan wat astrologen over de twaalf huizen zeggen. Het zegt dat ze allemaal van Christus getuigen. Ze vormen één grote boodschap die God aan de hemel heeft gezet zodat iedereen haar kan zien. En eenmaal per jaar trekt de boodschap opnieuw voorbij, zodat over allen gezegd kan worden dat zij niet te verontschuldigen zijn.

15

De zon als Bruidegom in haar tent

Vers 4 zegt:

Hun boodschap heeft zich over de hele aarde verspreid en hun woorden zijn tot aan het einde van de wereld gekomen. Daarin — dat wil zeggen, in deze sterrenbeelden, in de sterren —

Hun richtlijn gaat uit over heel de aarde, hun boodschap tot aan het einde van de wereld. Hij heeft daar een tent opgezet voor de zon.

PSALMEN 19:5

Hij begreep dat de zon door deze sterrenbeelden werd omringd en dat zij zich, in de loop van haar beweging gedurende het jaar, binnen de sfeer van deze sterrenbeelden bewoog. Zij bewoog zich tussen die sterrenbeelden rond. Ze vormen een huis waarin de zon kan wonen, een tabernakel, een tent waarin zij kan verblijven.

Maar over de zon staat er:

En die is als een bruidegom, die zijn slaapkamer uit gaat; hij is vrolijk als een held om snel het pad te lopen.

PSALMEN 19:6

Jezus is duidelijk de Bruidegom. Het is alsof een bruidegom uit zijn kamer komt, dat wil zeggen: naar buiten treedt. Het is alsof Hij naar buiten komt en Zichzelf in de sterren laat zien. De zon is als de Heere Die naar buiten komt en Zichzelf laat zien, aangezien de zon, zoals ik al zei, in veel opzichten een afbeelding of symbool van Christus is. In deze sterrenbeelden heeft God een tabernakel gebouwd voor de aanbidding van Hem, een tabernakel voor de zon.

Hij is als iemand die klaarstaat om een wedloop te lopen. Dat verwijst natuurlijk naar de baan van de zon langs de hemel, terwijl de aarde zich in haar omloopbaan beweegt. De zon komt op in het oosten en beweegt naar het westen. Zij loopt langs de hemel als een hardloper in een wedloop. In de ochtend is het alsof zij zich verheugt en klaarstaat om deze wedloop te lopen. Zij trekt langs de hemel en geeft iedereen licht en leven.

16

Christus als licht dat alles onthult

Maar zij geeft niet alleen iedereen leven en licht; zij brengt ook iedereen aan het licht. Vers 6 zegt:

Aan het ene einde van de hemel is zijn opgang, zijn omloop is tot het andere einde; niets is verborgen voor zijn gloed.

PSALMEN 19:7

waarmee het oosten wordt bedoeld, waarmee de cirkel wordt bedoeld die de boog van de zon vormt wanneer zij langs de hemel trekt, van het ene uiteinde van de hemel naar het andere, van oost naar west. Er staat:

En niets blijft voor de hitte ervan verborgen.

De zon is iets heel positiefs. Zij geeft ons leven en licht, maar zij geeft ook warmte. Niets blijft voor dat licht en die warmte verborgen. Toen Jezus naar de aarde kwam, zei Hij tegen Nicodemus:

En dit is het oordeel, dat het licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liefgehad, meer dan het licht, want hun werken waren slecht. Want ieder die kwaad doet, haat het licht en komt niet tot het licht, opdat zijn werken niet ontmaskerd worden.

JOHANNES 3:19-20

Jezus is als een licht, als de zon. Hij brengt alles aan het licht. Hij is het licht van de wereld, en wij, Zijn volk, zijn nu ook het licht van de wereld. Wij zijn het kleinere licht, dat over de nacht heerst. Wij stellen de maan voor. De maan is een interessant symbool van de gemeente, want de maan is een stuk steen. Zij heeft zelf geen enkel licht. De enige manier waarop zij überhaupt licht kan geven, is door het licht van de zon te weerkaatsen. En de enige reden waarom zij het licht van de zon kan weerkaatsen, is dat zij zich aan de hemel bevindt, gezeten in de hemelse gewesten, waar zij de zon zelfs nog kan zien wanneer dat vanaf de aarde niet meer mogelijk is. Wij staan op de aarde, en voor ons gaat de zon onder. Wij kunnen de zon niet meer zien, maar de maan hangt hoog genoeg boven de aarde om de zon nog steeds te kunnen zien en het licht naar ons, de bewoners van de aarde, terug te weerkaatsen. Zo getuigt de maan tijdens de nacht tegenover de bewoners van de aarde van het licht van de zon.

Maar wat David hier zegt, is dat al deze dingen aan de hemel — de zon, de maan, de sterren — allemaal getuigen van een bepaalde kennis van God. Die is misschien niet zo specifiek, zo gemakkelijk te lezen of zo gemakkelijk te begrijpen als de Schriften, maar

het is niettemin een heel duidelijk getuigenis over Christus en de heerlijkheid van God. Jezus is de heerlijkheid van de onvergankelijke God, zegt de Bijbel. De hemelen verkondigen in feite Jezus. Dat is wat ze doen.

17

De Schrift verandert en verlicht

En zo heeft de psalmist ons in deze woorden, in zes verzen, verteld dat de hemelen één manier zijn waarop God Zijn Messias, Zijn Zaligmaker en Zijn heerlijkheid aan ons heeft bekendgemaakt. En dan komen we bij de andere manier waarop God dat heeft gedaan, op een manier die veel minder voor misverstanden vatbaar is. Hij zegt in vers 7:

De wet van de HEERE is volmaakt, zij bekeert de ziel;
de getuigenis van de HEERE is betrouwbaar, zij geeft de
eenvoudige wijsheid.

PSALMEN 19:8

Nu is de wet, zoals je weet, gewoon een andere manier om de Schriften aan te duiden. De getuigenis van de Heere is betrouwbaar, of standvastig. Ze kan niet aan het wankelen worden gebracht. Ze is blijvend. Ze kan niet worden veranderd.

Hij zegt deze dingen over het Woord van God. Eén ding dat het Woord van God doet, zegt hij, is de ziel bekeren. De ziel bekeren betekent natuurlijk dat de innerlijke mens wordt veranderd. Je innerlijke mens verandert wanneer je over het Woord van God mediteert. Het maakt de eenvoudige wijs. Volgens Spreuken is iemand met een eenvoudig verstand een dwaas. Het schenkt dus wijsheid. Het Woord van God schenkt wijsheid aan mensen die van nature niet wijs zijn. Van nature ben je misschien een dwaas, maar als je jezelf blootstelt aan het licht van het Woord van God, zul je wijs worden gemaakt.

De overgang hier van vers 6 naar vers 7 is de overgang van het alles verlichtende licht van de zon naar de alles verlichtende Schriften. Zoals degenen die aan het licht van de zon worden blootgesteld daar bepaalde voordelen en uitwerkingen van ondervinden,

zo ondervinden degenen die aan het licht van de Schrift worden blootgesteld daar bepaalde voordelen van. Hun ziel wordt bekeerd, zij worden veranderd, hun innerlijke mens wordt veranderd en zij worden wijzer gemaakt dan ze daarvoor waren.

Vers 8 zegt:

De bevelen van de HEERE zijn recht, zij verblijden het hart; het gebod van de HEERE is zuiver, het verlicht de ogen.

PSALMEN 19:9

Met de bevelen, of de wetten, wordt het Woord van God bedoeld. Iemand kan werkelijk vreugde vinden in de wet van de Heere, zoals we in Psalm 1 hebben gezien.

Net zoals de zon licht geeft aan onze natuurlijke ogen, geven de Schriften licht. De geboden van de Heere geven licht aan onze geestelijke ogen.

De vreze des HEEREN is rein, zij houdt voor eeuwig stand; de bepalingen van de HEERE zijn waarachtig, met elkaar zijn zij rechtvaardig.

PSALMEN 19:10

Nogmaals, dit zegt in wezen dat iemand die God vreest een rein leven zal leiden in overeenstemming met Zijn Woord, en dat de vreze van God niet iets tijdelijks is, maar iets wat eeuwige voordelen heeft. En de oordelen van de Heere, waarmee opnieuw de Schriften worden bedoeld, de dingen die Hij heeft opgeschreven, Zijn verordeningen, zijn geheel en al waar en rechtvaardig.

18

Het Woord is kostbaarder dan goud

Over al deze dingen — dat wil zeggen, over de Schriften — zegt vers 10:

Zij zijn begerenswaardiger dan goud, ja, dan veel zuiver goud; en zoeter dan honing en honingzeem uit de raat.

PSALMEN 19:11

Sta eens stil bij wat hij hier zegt. Goud staat natuurlijk voor menselijke rijkdom, voorspoed en welvaart. Honing staat voor de dingen die ons lichaam behagen, dat wat aangenaam is voor onze begeerten, voor onze smaak. Daarom staat honing voor de begeerten van het vlees, terwijl geld volgens het Nieuwe Testament de begeerte van de ogen zou vertegenwoordigen.

Er zijn hoofdzakelijk twee dingen die de meeste mensen motiveren. Eigenlijk zijn het er drie. Johannes heeft ons in 1 Johannes 2 verteld dat er drie dingen zijn. Eén ding dat mensen motiveert is de begeerte van de ogen, iets anders is de begeerte van het vlees en weer iets anders is de hoogmoed van het leven. Mensen doen gewoonlijk dingen omdat ze geld willen, omdat ze hun lichamelijke begeerten willen bevredigen, of omdat ze zichzelf willen verheffen en hun hoogmoed willen bevredigen. Hebzucht, begeerte en hoogmoed zijn de drie dingen waarvan Johannes ons vertelt dat ze wereldse mensen motiveren.

Hier worden twee van die drie dingen genoemd: de liefde voor goud en de liefde voor honing, oftewel de liefde voor dingen die de begeerten van het vlees bevredigen. En hij zegt dat het Woord van God begeerlijker is dan elk van die twee. Degenen die geld of goud meer waarderen dan het Woord van God, doen zichzelf tekort, want het Woord is begeerlijker dan goud. Degenen die honing zoet vinden, zouden het Woord moeten leren waarderen, want het is zoeter. Dat wil zeggen: de dingen die de meeste mensen motiveren, zijn minderwaardige dingen vergeleken met wat christenen hebben om hen te motiveren en te behagen. God geeft ons Zijn Woord, en wij zijn rijker en meer voldaan dan degenen die de minderwaardige dingen zoeken: de vervulling van lichamelijke begeerten en de bevrediging van hun hebzucht.

Bovendien staat er in vers 11:

Ook wordt Uw dienaar daardoor gewaarschuwd, in het houden ervan ligt groot loon.

PSALMEN 19:12

Dat wil zeggen: hierdoor, door het Woord van God. Er staat dus dat de Schriften ons waarschuwen en dat we worden beloond als we ons eraan houden. Er zijn veel beloningen. Sommige daarvan zijn al in de voorgaande verzen genoemd.

19

Het Woord onthult verborgen zonden

Dan staat er:

Wie zou al zijn afdwalingen opmerken? Reinig mij van verborgen afdwalingen.

PSALMEN 19:13

Ik moet zeggen dat ik niet weet wat er wordt bedoeld met:

Wie kan zijn fouten begrijpen?

Het lijkt bijna alsof er wordt gezegd:

Wie kan Gods fouten begrijpen?

Maar waarschijnlijk betekent het in werkelijkheid:

Wie kan zijn eigen fouten begrijpen?

Welke mens is zich werkelijk bewust van al zijn eigen dwalingen, zijn eigen fouten? Daarom hebben we de Schriften nodig.

Met andere woorden, het Woord van God laat ons zien waarin we dwalen, omdat we met ons natuurlijke verstand onze daden niet op dezelfde manier zouden beoordelen. We zouden alles wat we doen rechtvaardigen. Die neiging hebben we hoe dan ook. Zelfs wanneer we nederig proberen te zijn, zien we nog steeds niet duidelijk alles wat er mis is met ons. Maar de Schrift werpt licht op ons leven en laat ons onze dwalingen zien.

En daarom zegt hij:

Heer, wie kan zijn fouten begrijpen?

Dat wil zeggen: ik kan niet al mijn dwalingen begrijpen. Ik kan ze niet allemaal opnoemen. Ik begrijp mijn eigen karakter niet volledig. Daarom bidt hij:

Wie zou al zijn afdwalingen opmerken? Reinig mij van verborgen afdwalingen.

PSALMEN 19:13

Ik heb bepaalde dwalingen die ik in mijn eigen leven over het hoofd zie. Daarom heb ik het nodig dat God mij daarvan reinigt.

Hoe reinigt iemand zichzelf? In Psalm 119 vinden we daarop het antwoord. Hoe worden we van deze verborgen fouten gereinigd? Er staat in Psalm 119:9:

Waarmee houdt een jongeman zijn pad zuiver? Als hij dat bewaart overeenkomstig Uw woord.

PSALMEN 119:9

Hoe zal een mens zijn weg reinigen? Door acht te slaan op het Woord van God. Dat past natuurlijk in de hele context van deze uitspraak in Psalm 19:

Wie zou al zijn afdwalingen opmerken? Reinig mij van verborgen afdwalingen.

PSALMEN 19:13

Ik begrijp niet wat al mijn dwalingen zijn. Hoe doe ik dat? Ik moet het Woord van God lezen. Ik moet het licht van het Woord van God over mijn leven laten schijnen en mijn daden laten beoordelen door wat Hij daarin zegt.

20

Bewaring voor zonde en een rein hart

Dan zegt hij in vers 13:

Weerhoud Uw dienaar ook van hoogmoed. Laat die over mij niet heersen; dan zal ik oprecht zijn en vrij van grote overtreding.

PSALMEN 19:14

De spreker vat dit hier kennelijk op als zonden uit onwetendheid: zonden die iemand zonder kwaadaardige bedoeling begaat, mogelijk zonder te weten dat het zonden zijn.

Wat die grote overtreding dan ook is. Het is mogelijk dat men onder de grote overtreding eenvoudigweg het verlaten van God verstond. Maar hij zegt:

Reinig me van verborgen fouten en behoed me voor zonden die ik misschien onbewust bega, zonder te weten dat het zonden zijn.

Hoe gebeurt dat? Natuurlijk gebeurt dat door het Woord te bestuderen. Je leest het Woord en wordt je ervan bewust wat zonde is. Hoe beter je het Woord kent, hoe minder vaak je uit onwetendheid zult zondigen, omdat je door het Woord te lezen zult weten wat zonde is.

Dan zegt hij:

Laat de woorden van mijn mond en de overdenking van mijn hart welgevallig zijn voor Uw aangezicht, HEERE, mijn rots en mijn Verlosser!

PSALMEN 19:15

Dit is een gebed dat je waarschijnlijk al eerder hebt horen bidden. Wat hier in wezen wordt gezegd, is dat deze psalmist een rein hart wil hebben en geen verborgen zonden wil. Daarom zal hij, net zoals de aarde aan het licht van de zon wordt blootgesteld, zijn hart en zijn leven blootstellen aan het licht van het Woord van God. Zo kan dat hem reinigen van verborgen zonden en hem ervoor behoeden uit onwetendheid en overmoed te zondigen. Dat is in wezen het hele verhaal van de psalm.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Romeinen 1:20
- Psalmen 19:8
- Psalmen 19:9
- Psalmen 19:10
- Psalmen 19:2-7
- Johannes 1:4
- Johannes 9:5
- Johannes 9:4
- Maleachi 4:2
- Lukas 1:78
- Genesis 1:1
- Psalmen 19:4
- Psalmen 19:5
- Romeinen 10:16-18
- Romeinen 10:18
- Genesis 1:14
- Job 38:32
- Genesis 15:5
- Galaten 3:8
- Jesaja 40:26
- Psalmen 147:4
- Lukas 10:19
- Psalmen 19:6

- Psalmen 19:7
- Johannes 3:19-20
- Psalmen 19:11
- Psalmen 19:12
- Psalmen 19:13
- Psalmen 119:9
- Psalmen 19:14
- Psalmen 19:15

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.